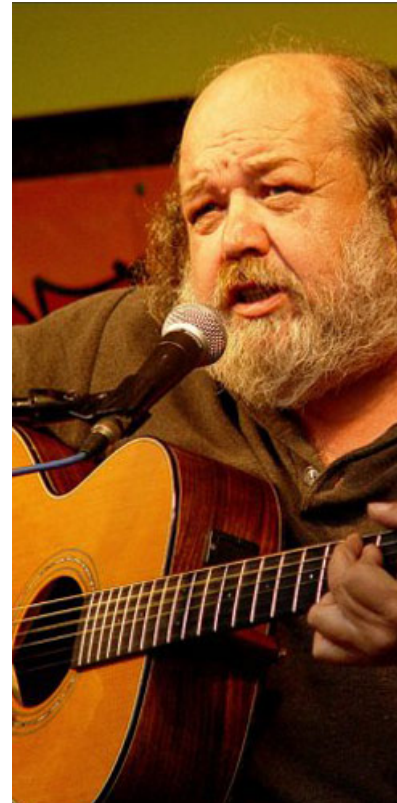

Bílých bluesmanů je jako šafránu. Asi musí při narození stát nějaká černá sudička, která vkládá do kolébky dar, daný jejím souputníkům, kteří kdesi v deltě Mississippi styl blues vytvořili. Ostravsko je kraj, který se nikdy s lidmi nemazlil. Laciné přirovnání by bylo, že prach a dým z černého uhlí dalo některým zpěvákům a zpěvačkám do hlasivek dar zpívat stylem, který vzdálená Praha většinou jen poslouchala. Proto na přelomu šedesátých a sedmdesátých let minulého století zpívala Marie Rottrová ve stylu soul, na který si žádná z jejích pražských kolegyň netroufala. V roce 1949 se zde narodil kluk, kterému dali jméno Josef, ale o pár let později, kdy skládal hudbu a texty a zpíval, mu nikdo neřekl jinak než Pepa.

Než se **Pepa Streichl** stal jedním z nejlepších, a možná i vůbec nejlepším bluesmanem, prošel mnoha povoláními. Mimo jiné to byl Pepa Streichl, kdo uvedl v roce 1982 do budoucí síně slávy Jaromíra Nohavici. První album s názvem **Samota** Pepovi vyšlo v roce 1989 a na toto album na koncertech kapely ASPM občas vzpomíná aranžér a výjimka z nedostatku pražských bluesmanů, Honza Spálený. Ostatně ASPM Pepu na desce kongeniálně doprovází. V paměti mám společné vystoupení ASPM s Pepou před několika roky U Kaštanu a ještě teď mě mrazí blahem. Pepu jsem měl to štěstí poznat osobně před několika lety na Folkovém špízu Pavla Pokorného. Tam se seznámil s britským hudebníkem Justinem Lavashem. Justin uměl česky asi jako Pepa anglicky, ale blues je esperanto. Oba jsem pozval hrát na Folkomín, kde Pepa oslavil svou šedesátku. Pak jsme si občas napsali a občas jsem byl na jeho koncertu. Pepa žil jako bluesman a v devadesátých letech minulého století se po mrtvici znovu narodil. V těch několika okamžicích, kdy jsem si s Pepou povídal či psal, jsem poznal, že komunikuji s citlivým člověkem s velikou bolestí až někde na dně duše. Pepu jsem vždy pokládal nejen za bohem nadaného skladatele, textaře a interpreta, ale za slušného člověka. Člověka, který se, na rozdíl od jiných a slavnějších, dokázal přiznat k selhání. Takovým lidem Bůh vše odpouští, a pokud tito lidé věří na nebe, mají tam otevřené dveře. Bohužel 12. srpna se Pepovi Streichlovi dveře do nebe otevřely, když se nedožil ani 64 let. Tak tam Pepo, pozdravuj všechny, kteří tě předešli. Měl jsem tě moc rád.